

גיליון מס'
222

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת בהעלותך

מאמר השבוע
חאת ראש המועדון
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

הספד לצדיק

"חובת הלבבות"

הבִּינְיָה, או קדם לכן לבנות. וְאֵינִי כְּדַרְכִּי, בשעור הראשון לאחר השַׁבָּת דְּבַרְתִּי בְּנוֹשָׂא בְּטַחֲוֹן וְהִבֵּאתִי אֶת סַפְקוֹתַי בְּפָנֵי הַצָּבוּר, עד שֶׁקָּם יְהוּדִי וְאָמַר: "כְּבוֹד הַרֵב, הֲאֵם יֵשׁ מִצָּבוּר לַה' יִתְבַּרַךְ מַלְתָּת לָךְ כֶּסֶף גַּם לְכוֹלֵל וְגַם לְבִינְיָה".

דְּבַרְיָו חֲדַרו לְלִבִּי. הוֹדֵיתִי לוֹ עַל דְּבַרְיָו, וְלִמְחַרְת כְּבָר נֶאֱסַפּוּ חֲמִשָּׁה עָשָׂר אֲבֻרְכִים שֶׁנֶּרְשָׂמוּ לְכוֹלֵל הַחֶדֶשׁ. עד הַיּוֹם אֵינִי יוֹדֵעַ לְהִסְבִּיר מַזְנוֹן הַגֵּיעַ הַכֶּסֶף, אֲבָל בְּחִנּוּךָ אוֹתָהּ שָׁנָה חֲנֻכְנוּ כְּבָר אֵת בֵּית הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְהַכוֹלֵל גָּדָל לְעֹשֵׂים אֲבֻרְכִים, כְּשֶׁבִינְתִים הַסִּפּיק הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ לְשֵׁלֵם גַּם אֵת הַחֹב (שֵׁשִׁים אֶלֶף ש"ח) שֶׁלְקָחֵתִי עִבּוּר הֶקְרָנוּ.

אֲבָל דְּבַר אֶחָד אֵינִי יוֹדֵעַ, שֶׁמֶאֱזוּ וְעַד הַיּוֹם אֵינִי לוֹמֵד וּמְלַמֵּד כְּכָל יוֹם אֲמוֹנָה וּבְטַחֲוֹן, וּבְכָל פַּעַם שֶׁיַּצֵּר הַרַע קוֹפֵץ עָלַי וּמִפְחִיד אוֹתִי - אֵיךְ תְּשַׁלֵּם אֶת כָּל הַהֲתָחָדִי בַיּוֹם שֶׁלְךָ? לָמָּה אֲתָה מְקַבֵּל אֲבָרַךְ נוֹסֵף? אַזְּ בַּאֲשֶׁר הַשֶּׁעוֹר בְּטַחֲוֹן וְגוֹרֵם לִי לְסַלֵּק אֶת הַפְּחִידִים, וְלַהֲעִזּוֹ לְזַרֵּק אֶת הַפְּחִידִים עַל הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ.

הַיּוֹם אֵינִי כוֹל לְהַעֲזוֹ וְלוֹמַר: מִי שֶׁרוֹצֵה לְרִאִוֵּת שֵׁשִׁי בּוֹרָא לְעוֹלָם וְעַד כַּמָּה הוּא אוֹהֵב אוֹתְנוּ, שֶׁבּוֹא לְבֵית הַמִּדְרָשׁ "יביע אמר" בְּרַחֲבֵי עֵזְרָא אֲרֻבְעִים וְאַחַת בְּכִנִּי בְּרַק. כַּיּוֹם לוֹמְדִים בְּכוֹלֵל שְׂמוֹנִים וְאַרְבָּעָה אֲבֻרְכִים, כְּשֶׁהַמַּשְׁפּוּרוֹת בְּסוֹף הַחֶדֶשׁ מַגִּיעוֹת לְכַמּוֹת אֶלֶף ש"ח, וְזוֹאת בְּנוֹסֵף לְתַשְׁלוּם הַשְּׂכִירוֹת, תְּשְׁלוּם הַחֶשְׁמֵל וְהַצָּאוֹת נוֹסְפוֹת שֵׁשִׁי בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ.

וְאֵינִי הַקָּטָן מְשַׁדָּל כְּרֵב הַיּוֹם לְשַׁבָּת וְלִלְמַד, וְהַשְּׂדַלְדֵי תֵי הַעֲקִירֵת הֵיא הַהֲתָחָדִים הַבְּטָחוֹן וּבְטָחוֹן בְּבוֹרָא יִתְבַּרַךְ כְּכָל יוֹם.

וּבְכָל עֲשִׂירֵי לְחָדָשׁ כְּשֶׁמַּגִּיעַ זְמַן תְּשְׁלוּם הַמַּשְׁפּוּרוֹת לְאֲבֻרְכִים הַקְּרִים, עֵינַי נְשׂוֹאוֹת אֵלָיו יִתְבַּרַךְ בְּתַחֲנוּנִים, מְשׁוּם שֶׁיִּדְוַע אֵינִי שָׂאִין בְּיָדִי וּבְכַחוֹתִי שׁוּם אֶפְשָׁרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַשִּׁיג כְּסוּם שְׂכָרָה, וְכָל כֵּלֵי תִלוּי בְּרַחֲמֵי יִתְבַּרַךְ.

וְכֵן מִדֵּי חֶדֶשׁ בְּחֶדְשׁ אֵינִי חֵיב לְזַרֵּק אֶת עֲצָמֵי עֶלְיוֹ יִתְבַּרַךְ, וְהוּא בְּרַחֲמֵי הַמְּרַבִּים גָּרֵם שֶׁלֹּא אַחֲרוֹ הַמַּשְׁפּוּרֵי רוֹת לְאֲבֻרְכִים עַד עַתָּה, וּבְכָל חֶדֶשׁ אֵינִי זוֹכֵה לְהַרְגִישׁ לְשִׂיקָה מִהַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ.

מַתּוֹן סַפְרוֹ שֶׁל הַרֵב יַגָּאל כְּהֵן שְׁלִיט"א.

בַּיּוֹם רַבִּיעִי בְּאוֹתוֹ שְׁבוּעַת הַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּזְמַן שֶׁהֶקְרָנוּ הוֹרֵד אֶצְלָנוּ בְּלִיל יוֹם שֵׁנִי. לְמַחְרַת הַגְּעֵתִי לְשַׁטּוּחַ כְּדִי לְבַדֵּק אֵיךְ אֶפְשָׁר לְחַבֵּר אֶת תְּשֻׁבוֹת הַחֶשְׁמֵל, (הַשֶּׁשֶׁחַ הֵיָה לֹא תְשֻׁבוֹת חֶשְׁמֵל וּמִים), וְמָה רַבָּה הֵיָתָה הַפְּתָעִיתִי כְּשֶׁרָאִיתִי בְּחֶמְשָׁה עָשָׂר בְּעָלֵי מִקְצוֹעַ שֶׁהִגִּיעוּ מִכָּל הָאָזוּר כְּדִי לְעִזּוֹר בְּחַבּוּר הַתְּשֻׁבוֹת וְהַקְּנַת הַשֶּׁרָקַע כְּבִינֵיסַת בֵּית הַקְּנַסַּת.

עוֹד בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם הַשְּׁנֵי שִׁנִּי סִפְרִי תוֹרָה וְכִסְפָּת בְּכְדֵי לְאֶכְסֵן אוֹתָם, כַּיּוֹם לְמַחְרַת הַתּוֹרָמִים זְקוּמוֹ. הֲרָאֵשׁוֹן הֵבִיא כְּסֻאוֹת, הַשְּׁנִי הֵבִיא שְׁלֵחַנוֹת, סוֹדוּרִים, בֵּימָה לְסַפֵּר תוֹרָה. עַד שֶׁבִיּוֹם שְׁלִישִׁי בְּלִילָה בֵּית הַמִּדְרָשׁ הֵיָה מוֹכֵן לְקַבֵּל הַמַּתְפְּלָלִים, כְּמוֹכֵן שֶׁתְּפִלוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה הִיוּ מְרָגְשׁוֹת מְאוֹד עִבּוּרִי, כְּשֶׁבִיּוֹת הַמִּדְרָשׁ מָלֵא מַפְּהָ אֶל פֶּה.

קוֹרְאִים יְקָרִים!
אֵל תַּחֲשׁוּדֵנוּ שֶׁעַלָּה בְּמַחֲשָׁבְתִי שֵׁשִׁי לִי יִכְלַת אִישִׁית אוֹ כֶּסֶף לְהַקִּים מַפְעֵל שְׂפָזָה, וּבְשַׁטּוּחַ שֶׁלֹּא לִנְהַל אוֹתוֹ, אֲלֵא וְדַאֵי לִי שֶׁאֵינִי כְּלִי בְּבָה שְׂמֵנִהֶלָּת עַל יַדֵי בּוֹרָא עוֹלָם, וְכָל הַמַּעֲשִׂוֹת שֶׁהִבֵּאתִי בְּסַפְרֵי זֶה הֵן חֶסֶד ה' עִמִּי, מַתְחַלְתָּן וְעַד סוֹפָן, וְכָל מִסְרַת הַסִּפּוּרִים, שֶׁנֶּדַע בְּלָבִנוּ שֶׁגַּם אָדָם שָׂאִין לוֹ הִבְנָה מִיְחַדָּת בְּאֻסִּיפֵת כְּסָפִים (כְּמוֹנִי). וְדַאֵי שֶׁאֵינוֹ מְבִינֵן בְּנְהוּל אַנְשִׁים, וְאֶפְלוּ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַרְשׁ מַאֲנָשִׁים לְעַשׂוֹת דְּבָרִים, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר אִם אַנְשֵׁי הַמַּמְשָׁל, אִם רַק יֵשׂא עֵינָיו לְבוֹרָא יִתְבַּרַךְ וְלֹא יַפְחַד לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ עֲלָיו, וְדַאֵי יַצְלִיחַ.

בְּתַפְלוֹת הַיָּמִים הַנוֹרָאִים הַמְּשִׁיךְ הַצָּבוּר הַקָּר וְתַרְם בְּעֵינֵי יִפֶּה, עַד שֶׁלְאַחַר הַחֲגוּמִים הֵיָה בְּיָדֵי כְּסוּם שֶׁל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף ש"ח, הַסֶּתְפָקְתִי מְאוֹד הֲאֵם לְהַמְשִׁיךְ וְלִבְנוֹת אֶת הַמְּאֻתִים מְטָר הַנוֹתָרִים שֶׁבְּשִׁטּוּחַ אוֹ לְהֶסְתַּפֵּק בָּזָה וְלַהֲחִזִּיר קֶדֶם אֶת הַחֹב שֶׁלְקָחֵתִי עַל עֲצָמַי.

בְּשַׁבָּת שֶׁלְאַחַר מָפֵן, בְּאֶשֶׁר רָאִיתִי שֶׁאֵין מְקוּם לְכַל הַמַּתְפְּלָלִים, וּבְמִהְלַךְ הַשֶּׁעוֹרִים יְהוּדִים לְשִׁאֲרִים בַּחוּץ מִחֶסֶר מְקוּם, הַבְּנֵתִי שֶׁהַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ מִצְדִּידֵי שְׂנַמְשִׁיךְ בְּבִינָהּ, וְלִכְסֵף הוּא כְּבָר יֵדָאָג.

כִּסְפֵךְ נוֹסֵף קָנוּ בְּלִבִּי, לְאַחַר שֶׁבָקְשׁוּ מִמֶּנִּי כַּמָּה אֲבֻרְכִים בְּאָזוּר לְפִתְחָ כּוֹלֵל. כּוֹלֵל שְׁבוּ לוֹמְדִים הִלְכָהּ וּמַדּוֹת טוֹבוֹת וְאִהַבְתָּ ה'. הֲאֵם לְפִתְחָ כּוֹלֵל וְלַעֲכַב אֶת הַמְּשִׁיךְ

תומכים בפעילות של מסעדת החסד ומקבלים מתנה

בהוצאת קבוצה של 100 ש"ח למשך שנה מקבלים פיתוח הקטורת על קלף במתנה

גם תומכים בפעילות וגם זוכים בסגולה לשמירה ופרנסה טובה

03-8000-770

יום-י	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	19:25	19:28	19:27
יציאה:	20:16	20:20	20:19
ד"ת:	21:11	21:16	21:15

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 19:06

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכהורופאה והצלחה בטל: 03-8000770
פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכזית 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

אוהב את המקום

על אהבת ה' שהיתה בקרבנו של מרן זיע"א, יעיד המעשה שהיה עת באתי לשואלו בדבר אותה אשה רחוקה מדת, שבהתקרבותה לעם ישראל, קעקעה בקרסולה שם ה', ואחר שחזרה בתשובה, ביקשה לדעת מה יעשה עם קעקועה, והאם יש בזה חשש איסור ובזיון ה' (עי' שו"ת משיב משפט ח"א סי' ט). ובשומעו מעשה זה, היה מזועזע כל כולו, והדיבור כאילו נעתק מפיו, כיצד עשתה כזאת? ושוב, אתה בטוח? למה עשתה זאת?

היה ניתן לראות על פניו את אהבת ה', ויראתו מפני חילולו ח"ו. זמן רב ישבתי לידו, והוא חוזר לעצמו שוב ושוב כמה חמור המעשה שנעשה.---

שמחתו בעשיית מצוות ה', לא ידעה גבולות, כל מצוה ומצוה בהגיע עיתה, היה שמח בה כמוצא שלל רב.

אחי הרה"ג ר' יצחק אביעזר תיאור מה שראה בליל הסדר שנת תשע"ב, כאשר מרן זיע"א היה קורא את ההגדה, היה מראה בעצמו ובידיו, כאילו נוכח שם, יוצא ממצרים, נמצא במדבר, במתן תורה וכו'.

כשהגיע ל"כמה מעלות טובות למקום עלינו", הציג לעצמו בידיו כל פיסקה ופיסקה, כך ב"אילו קרע לנו את הים", הראה בידיו את הים נקרע לשנים. "שיקע צרינו בתוכו", שיקע איזה דבר במים, וב"אילו האכילנו את המן", הראה עצמו כאוכל מן. השיא היה באמירת "נתן לנו את התורה", שהרים את ידיו כלפי מעלה בשמחה עצומה עם ההגדה בידיו, באמרו: אהה, נתן לנו את התורה הקדושה.---

גם לאחר סיום עריכת שלחן הסדר, מידי שנה בשנה, היה אוסף את הנכדים הצעירים ומכניס בהם אהבת המקום ויראתו, בהמחישו להם את ניסי הקב"ה במצרים, איך הבדיל בין ישראל למצרים "ושם פדות בין עמי ובין עמך", להקנות את האמונה בליבם של הנערים.

כך גם בשיעורו הקבוע במוצאי שבת, כל שנה בהתקרב ימי הפסח, היה מספר לקהל שומעיו את ניסיו של הקב"ה, ועל הסדר את עשר המכות, כשבכל מכה ומכה המחיש במומחיותו את הצלתם של היהודים, ומסיים: "כולם ראו איך הקב"ה ישתבח שמו, מביט ומשגיח בחמלתו על עם ישראל". "איזה נסים ונפלאות עשה לנו הקב"ה, איך ציכיים להודות לו...".

(מאת נכדו הגאון הרב עובדיה יוסף טולדנו - קנין התורה של מרן)

ישראל ואמר להם בשבילי נגזרה הגזירה שיושלכו כל התינוקות לים, אך גזירה זו היא סיבת גאולתכם השלמה, מפני שבכך ניתן להעניש את המצרים בטביעה. ועל כך תמהו התוספות מה השבח בכך, הרי בינתיים מתו מילדי ישראל שהושלכו ליאור עד שהושלך משה רבינו (שלאחר מכן פסקה גזירה). ועל זה תרצו התוספות שמשוה רבינו היה הראשון שהושלך וגם האחרון, שהרי לאחר שהושלך בטלה הגזירה, ולמעשה מגזירת פרעה להשלכת התינוקות ליאור, לא מת אף אחד. נמצא ששבחו של משה רבינו הוא, שבעטיי נענשו המצרים בים סוף ונגאלו ישראל גאולה שלמה.

שימו לב - כל הקודם זוכה

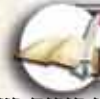
הגיעה כמות מוגבלת של הספר

'מעבר לסגולה'

ניתן לפנות להידיברות 073-222-1250

להצטרפות לקבוצת ה'זרע שמשון' -

שלחו הודעה כתובה בלבד - 055-67-25-138

שאלות ותשובות
מאת חזון הרב יצחק הכהן שליס"א

שאלה: רצינו לדעת אם עושים סלט פירות בשבת, האם אפשר לסחוט על זה תפוזים? תשובה: בגמרא מסכת שבת (וכן פסק בשו"ע סימן שכ) מובא שמשקה הנסחט לאוכל דומה לאוכל, ולכן מותר לסחוט תפוז ישירות לתוך הסלט פירות ואין בזה משום סוחט. אך חשוב להדגיש שאסור לסחוט את התפוז לתוך צלחת ריקה ולאחר מכן לשפוך את המיץ לתוך הסלט, אלא שיסחוט ישירות לתוך הצלחת שמלאה כבר בפירות החתוכים.

שאלה: האם מותר לאכול מיד אחרי מאכל חלבי מאכל בשרי, או שצריך להמתין איזה זמן מסוים?

תשובה: בשו"ע (יורה דעה סימן פט סעיף ב) פסק שאין צריך להמתין בין אכילת מוצרי חלב לבין אכילת בשר לאחר מכן, אלא שצריך לנקות את פיו ושיניו היטב על ידי שישטוף את פיו במים ויאכל ביניהם מאכל שיקנח את פיו. ואם יש לו חורים בשיניים שיש בתוכם שאריות מאכלי חלב, צריך לנקות אותם היטב עם קיסם שיניים, וכן צריך לשטוף את ידיו, ולאחר מכן מותר לו לאכול בשר. ובזוהר הקדוש מחמיר לחכות שעה בין מאכלי חלב לבשר, והמחמיר תבוא עליו ברכה.

שאלה: רצינו לדעת מהי ההגדרה של "שוטה" שאינו מצטרף למנין, כי יש לנו בשכונה כמה אנשים שהם לא הכי "מתקשרים" ולפעמים מוצרים אותם למנין?

תשובה: הרמב"ם בפרק ט' מהלכות עדות כתב בהגדרה של 'שוטה' 'הפתאים ביותר שלא יבינו ענייני הדבר כדרך שמבינים שאר עמי הארץ... הרי אלו בכלל שוטים ודבר זה לפי שיראה הדיין' ע"כ. ונמצאנו למדים מדבריו שאדם שאינו מבין ענין כשמסבירים לו, והוא אינו יודע לחבר דברים פשוטים הרי שהוא נחשב כשוטה. ובספר 'פסקי תשובה' (סימן נה) כתב, שכל שאינו מבין דברים שילד בגיל שבע-שמונה מבין הרי שנחשב כשוטה.

שאלה: יצא לי להיות חזן במנין מצומצם ואחד מהעשרה היה צריך לצאת באמצע חזרת הש"צ. מה עלי לעשות להבא במקרה כזה?

תשובה: בשו"ע (סימן נה סעיף ב) פסק שאם יצא אחד מהמתפללים באמצע חזרת הש"צ ונשארו תשעה בבית הכנסת, ימשיך החזן ויסיים את חזרת הש"צ רק בלי ברכת כוהנים, ואם יצא העשירי באמצע קדיש יסיים את אותו קדיש בלבד. ואם יצא באמצע קריאת התורה (דבר שאסור בתכלית), יכולים לסיים את קריאת שאר העולים בברכה אך בלי הקדיש שאחרי הקריאה.

מעבר לסגולה
מאת הרב אליהו עמר שליס"א

גאולת עולם קברות התאווה

בפרשתנו אנו מוצאים את בני ישראל מתאוננים למשה רבינו ודורשים בשר, משה רבינו פנה לבוואר עולם ושאל אותו (במדבר יא, כא) "שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב, ואתה אמרת בשר אתן להם". שואל ה'זרע שמשון' מדוע הזכיר משה רבינו את מספרם של בני ישראל?

שבחו של משה רבינו

ומבאר על פי הגמרא (סוטה יב ע"א) הדורות את דברי משה רבינו, הזכרת מנין בני ישראל היתה פניה לעם ישראל, וכך אמר משה רבינו לבני ישראל 'בשבילי נצלתם כולכם', כאשר המלה 'רגלי' (שש מאות אלף 'רגלי') משמשת כביכול 'בגללי' או 'בשבילי', וכפי שאמר יעקב לעשו שאינו יכול להצטרף עמו (בראשית לג, יד) "ואני אתנהלה לאטי, לרגל המלאכה אשר לפני, ולרגל הילדים". והיכן ניצלו בני ישראל לפני מצרים בזכות משה. מבארת הגמרא שבשעה שנולד משה ראו האסטרוולוגים של פרעה שעתיד מושיען של ישראל להעניש במים, ומפני כך סברו שלמים יש כח להשמיד את מושיען של ישראל וגזרו שכל הילודים יושלכו ליאור. אך לא ידעו הם שהכוונה היא לתקופה מזכות משה. ומבארת הגמרא בסלע ולא דיבר, ומסיבה זו נענש ולא נכנס לארץ. לאחר שהונח משה בתיבה על היאור, ראו האסטרוולוגים שמושיען של ישראל לקה

במים ובטלו את הגזירה, ולכן אמר משה רבינו לבני ישראל שכולם נצלו ממצרים דהיינו מטביעה ביאור בזכותו, שהרי משהושלך למים פסקה הגזירה.

לא שבח ולא גנאי

שואלים התוספות (סוטה יב ע"א), והלא דברי משה רבינו אינם מובנים שהרי רק בגללו הושלכו כל ילדי ישראל ליאור, מאחר שחשש פרעה שמא יגדל מושיען של ישראל וישיעם. ומשיבים, שמשוה רבינו הושלך ראשון למים ולכן לא נזוק איש מגזרת פרעה. ותמה על כך ה'זרע שמשון', שהרי בגלל משה רבינו נגזרה הגזירה, ואף על פי שלא מת אף ילד כי לאחר שהושלך משה רבינו בטלה הגזירה, אך בכל זאת אין כאן לא שבח ולא גנאי, במה אם כן השתבח משה רבינו.

גאולה שלמה

ומבאר ה'זרע שמשון' שאילולי הגזירה שנגזרה "כל הבן הילוד היאורה תשליכהו", לא היתה גאולת מצרים גאולה שלמה. כי כידוע שהקב"ה מעניש מידה כנגד מידה (סוטה פ"א מ"ז), ומפני שהשליכו המצרים את בני ישראל ליאור לכן לקו והושלכו לים סוף (רש"י שמות יח, י), והרי ישועתם של בני ישראל הושלמה רק לאחר שטבעו המצרים בים כפי שאומרת התורה (שמות יד, ל) "ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים, וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים", התורה מדגישה שישועתם של ישראל היתה 'ביום ההוא' שבו טבעו המצרים בים.

התינוק הראשון והאחרון

וזה ביאור דברי הגמרא, משה רבינו פנה לעם

פנינים מהפרשה

"וַתִּדְבַר מְרִים וְאֶהְרֹן בְּמִלְשָׁה עַל אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכֹּהֵנִית אֲשֶׁר לָקַח כִּי אִשָּׁה כֹּהֵנִית לָקַח וְכו' וַיִּרְדּוּ ה' בְּעֵמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶהְרֹן וּמְרִים וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: {ו} וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ נָא דְבַרִּי אִם יְהִיָּה נְבִיאֲכֶם ה' בְּמִרְאֵה אֱלֹהֵי אֲתוֹנָדָע בְּחֻלּוֹם אֲדָבָר בּוֹ: {ז} לֹא כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נְאֻמָּן הוּא: {ח} פֶּה אֶל פֶּה אֲדָבָר בּוֹ וּמִרְאֵה וְלֹא בְחֵידָת וְחֻמְנַת ה' יְבִיט וּמַדּוּעַ לֹא יִרְאֲתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְמִלְשָׁה" (פרק יב).

בספר "חפץ חיים על התורה" מובא משל שהחפץ חיים היה רגיל לאומר, כדי להמחיש עד כמה גדול החיוב לשמור אפילו דיבור אחר היוצא מפיו של האדם: אדם נכנס לבית חרושת גדול ומצא שם מאות מכונות העומדות בתוך אולם ענק. כאשר היטיב האיש להתבונן ראה מכונה הסגורה בתא נפרד נעול על מסגר ובריה ולמבקרים הרוצים לגשת אליה אין אפשרות אלא אם כן על פי רישיון מיוחד.

לאחר ששאל האורח לפשר הדבר, הוסבר לו כי למכונה זו תפקיד מיוחד: היא מפעילה את כל שאר המכונות! אם תארע בה תקלה, ואפילו הקטנה ביותר, תופרע מלאכת כל שאר המכונות ובית החרושת יושבת ממלאכתו. המכונות הינן משל לרמ"ח מצוות עשה שהזוהרנו בהן. וה"מכונה" שעליה יש לשמור ביותר, היא כח הדיבור שהוטבע באדם. מוות וחיים ביד הלשון, כפשוטו ממש, ועל כן צריך האיש החפץ חיים לשמור לשונו מרע. זוהי איפוא המתנה הגדולה ביותר שנתן הבורא לאדם וחובתו היא להשגיח עליה כעל בנת עינו ולשמור היטב פתחי פיו.

מדוע חשוב כל כך ללמוד הלכות לשון הרע? יש השואלים עצמם, מדוע עלי לעמוד כל כך בלימוד הלכות לשון הרע, הלא די לי כי אחזיק במידת השתיקה ומוכסח אני שלא אדבר דברים רעים? שאלה זו בטעות יסודה. במקרים רבים חייב אדם לספר את הידוע לו, אולם בגלל אי ידיעת ההלכה הוא עלול בקלות לעבור את תחום המותר ולחטוא באיסור לשון הרע. רק מי שבקי בהלכות הללו יכול לדעת תמיד מה מותר לו לדבר ומה אסור.

המציאות מראה שכמעט אין בדורינו מנוס ומפלט להינצל מאיסורי לשון הרע ורכילות ללא לימוד ספרי שמירת הלשון המכילים דיני לשון הרע הלכה למעשה, ודברים מוסריים בוברים כלפידים היוצאים מלב טהור של גאון ישראל, מרנא החפץ חיים זי"ע.

הבה נקח לעצמנו צידה לדרך, יראה כל אחד לקבוע לו זמן ללמוד ספרי החפץ חיים - שמירת לשון, הן ביחידות הן בשיעורים.

ובכלל זה גם התלמידי חכמים ובני תורה, שהרי אם לא לומדים הלכות אלו יכשלו בודאי! הגע בעצמך, מי שלא למד הלכות טריפות ובשאר חלקי התורה הוא חריף ובקי, היתכן שידע איך לנהוג למעשה בענייני טריפות?! ובפרט שדיני לשון הרע הם למעשה מידי יום ומידי שעה!

נצור לשונך מרע - כל ההתחלות קשות ואלו דברי מרן ראש הישיבה רבנו גרשון אדלשטיין שליט"א:

ונזכיר דבר אחד, שהוא דבר קשה מאד אבל דבר גדול מאד, ובאמת הקושי הוא רק בהתחלה, וכשמתרגלים כבר לא קשה. ענין שמירת הלשון, נצור לשונך מרע (תהלים לד, יד) לא לדבר לשון הרע, ולהימנע מכל ביקורת על אחרים, זה דבר קשה מאד, אבל הקושי הוא רק בהתחלה, וכמאמרם (מובא ברש"י שמות יט, ה) שכל ההתחלות קשות אבל אחר כך יערב לכם. כל דבר טוב, בתחילתו יש קשיים, אבל אחר כך הוא נעים מאד, ויש בו תענוג והנאה גדולה.

(מתוך עמק הפרשה ואמת ליעקב מאת הרה"ג ר' מיכאל זכריה שליט"א)

וצדיק. תמהו, וסיפרו על כך לרב העיר, הגאון רבי רפאל שלמה לניאדו זצ"ל, מח"ס שאלות ותשובות "בית דינו של שלמה" ושאר ספרים. תמה, כי גם הוא הכיר את המנוח. אדם פשוט, מוכר כפתורים ותופר לולאות, ולא ידע במה זכה.

בלילה בא אליהו הנפטר בחלום ואמר לו: "למה תתפלא. אספר לך מעשה שהיה במה זכיתי לכך".

סיפר: מיום הגיעי למצוות נאלצתי לעמוד קשה כדי להרוויח לפרנסתי. פתחתי דוכן והרווחתי פרוטות. הוצאתי כדי מחייתי, וכל פרוטה שחסכתי שמרתי בכלי חרס. לימים שכרתי חנות ופרנסתי גדלה, וכל היתר על הנצרך לי מצא דרכו לכד החרס בפאתי החנות עד שכמעט ועלה על גדותי. אמרתי: יהיה להשאת צאצאי.

יום אחד הגיע שליח מטעם הסולטן לגבות מיסים. באו אליו הנכרים וקבלו בפניו, שכל מסחר הכפתורים והרקמות בידי היהודים, והעלילו עליהם עלילות שוא על כך שהם מעלימים מיסים. קיבל הממונה את הדיבה, והוציא צו האוסר על היהודים לעסוק במלאכה זו. גם עלי נאסר להמשיך במלאכתי, אך לעצמי לא דאגתי. ידעתי כי כד החרס מלא וגדוש. אמלא **המשך בעמ' האחרון**

לאשת החיל

סצנת החיים

נשים... נשים זה עם מורכב. רוב הגברים יסכימו. נשים זה עם מיוחד, חכם, עם בינה יתרה, שלפעמים מרוב שהיא יתרה היא מסבכת.

צריך להבין - שנשים, כולן כולל כולן, מחפשות תשומת לב - אם הבעל ייקח לתשומת ליבו את מה שנכתוב במאמר הבא הוא יקנה את עולמו במערכת יחסיו עם אשתו.

כל הרצון של אשתך בעולם הוא שתחמיא, תפרגן, תביע אהבה ורגשות. נכון - משימה לא פשוטה לגברים שהשכל שלהם הוא הדומיננטי בהתנהלות היומיומית, אבל מי שיתפוס את העיקרון יבין שהוא פשוט למדי וקל לתפעול.. ומעבר לכך - פשוט עושה את החיים קלים וטובים הרבה יותר.

אישה מהרגע שהיא קמה בבוקר - כל פעולה שהיא עושה - היא רוצה לרצות את בעלה. היא מתלבשת בבוקר וחושבת (בתת מודע) "מה בעלי גיד על הכיסוי ראש?" או לחילופין - היא לא תשים בגד או מטפחת שהיא יודעת שהוא לא אוהב. היא שוטפת את הבית ואומרת לעצמה (שוב, בתת מודע) "אני אשטוף שלבעלי יהיה נעים כשיחזור"...

נשים עושות דברים שהבעל שלהן אוהב, מכינות מאכלים שהוא אוהב, קוננות בגדים גם לפי טעמו ומארגנות את הבית והילדים לפני שהוא בא בכדי שהוא ישם לב שהיא כל כך טרחה ועמלה.

כל זה בשביל למשוך מילה טובה, מחמאה, פרגון, אהבה.

כשהבעל מגיע, האישה משתדלת בכל כוחה להיות נחמדה, כאלו לא מרטו לה את העצבים אחד אחד עם פינצטה עד כה... גם אם היא לא מצליחה, תדע שהיא משתדלת.. שהיא רוצה. אין אישה שלא רוצה להיות נחמדה לבעלה (ביחסים תקינים), אין אישה שלא רוצה להיות רגועה ושמחה ברגע שבעלה מגיע הביתה, ולהגיש לו ארוחה בחיוך ונעימות - זה פשוט לא קורה (כמעט אף פעם) כי זו משימה לא פשוטה... זה לא כל כך פשוט להשיל את עור העצבים וללבוש את עור הנחמדות... הנחש לא לימד את הנשים להשיל עורן כל כך בזריזות. ישנן נשים שיותר מצליחות וישנן פחות.. אבל לרצות כולן רוצות.. וצריך להעריך אותן על כך. כי זה לא מובן מאליו.

אוקיי, עד כמה מובן - אז מתי הכול מתפוצץ??
שהאישה, אשת החיל המדוברת מעלה - קולטת - שבעלה יאהב והיקר - לא שם לב לשום דבר!!

היא לא מבינה איך יכולה לקרות כזו תקלה במערכת, הוא פשוט לא שם לב - שהילדים מקולחים, שהם מחליפים כל יום לפחות 2 הופעות, ומישהו מכבס ומקפל ומכניס לארון את כל זה, הוא לא שם לב לחולצה החדשה, לקשירה בכיסוי ראש, הוא גם לא כל כך שם לב שיום את מפלסת לו את הדרך ללכת על הרצפה בין כל הצעצועים והכביסה שמתנופפים שם..

וכל זה קורה באלפית שניה - ברגע שהבעל נכנס הביתה, האישה קולטת שהוא לא הבחין בדבר, והיא כביכול השקיעה את כל מאודה להבל וריק - אז קורה הנורא מכל - הפרצוף שלה משתנה.

היא נהיית עצבנית, מרדנית, כעוסה.. בלי שאף אחד יבין מה הלך פה. היא פשוט כעוטה.. היא לא יודעת על מה.. היא בטח לא יודע. ואז כמים הפנים לפנים, הבעל ממשיך את המקלה.. ונכנס בתוך עצמו גם כן. וכך מתחיל אחר הצהריים/ערב ב"עקיצות" ודיבורים פחות לבביים, יחס קר ונותן הוראות. כולם מרגישים באוויר המתוח והלא נעים. חבל.

ניתן לחסוך את הסצנה הזו יחסית בקלות..
איך שהבעל נכנס הביתה - מיד שייתן מחמאה אחת על אחד מיני אלף ממה שהאישה עשתה היום, ונחסכה כל הסצנה.

כל המרבה במחמאות הרי זה משובח. בלי מילה אחת כגון: "למה לא עשית כך וכך".... אלא לומר רק דברים טובים שעשתה.

אישה רוצה יחס, רוצה לדבר, לפרוק, חובה להחמיא להחמיא ולהחמיא לה.. ולתת לה לשפוך ולדבר.. זהו. גם אם היא כעסנית יותר מהרגיל (לדעת בעלה) - מחמאה מהלב עם חיוך תשבור את כל המחסומים.. תנסו.

לרכישת הספר "תוכן רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

סיפור לשבת

זכה וגופו נשאר שלם אחר מותו, וריח בשמים עולה מקברו

באחת הפעמים בהם נפטר אחד מבני קהילת ארם צובא, מיהרו אנשי החברה קדישא לחצו לו קבר בבית העלמין. בתוך כך אירעה מפולת ונתגלה קברו של אדם שנקבר בסמוך. נחרדו האנשים מהפגיעה בכבוד הנפטר. להפתעתם, כשבאו להרימו לקברו נזכרו לדעת כי גופו שלם כביום קבורתו וריח בשמים עלה מהקבר. האדם זה נקבר כשלשים וחמש שנה לפני כן ולא נודע כקדוש

המשך סיפור לשבת

אמרת: "אדוני המושל, מוכר כפתורים אני ותופר לולאות, אבל עיניך הרואות, יש לי חסכוניות, ויכולתי להסב פרנסתי ולהתכלכל בכבוד. אבל בגזרתך הותרתי משפחות רעבות, אלמנות ויתומים חסרי כל. תיקר מתנתי ועתירתי לפניך, ותבטל את רוע הגזרה".
 בין אם הזהב הנוצץ פעל את פעולתו או שהיו אלו הדברים היוצאים מן הלב, מכל מקום הגזרה התבטלה, ולמאות משפחות היתה הרווחה.
 נענה הרב ואמר: עתה הכל מובן. המקיים נפש אחת כאילו קיים עולם מלא. מה רבה זכותו של מי שקיים נפשות כה רבות, בהקריבו כל חסכוניותיו!!!
 (מתוך עמק הפרשה)

חנותי בסחורה אחרת וארוויח למחייתי. אבל מאתים משפחות התפרנסו ממשלה יד זה, ביניהן משפחות אלמנות ויתומים.
 מיד לבשתי בגדי שבת, נטלתי את הכד הגדוש מטבעות, והלכתי לשכונתו של השר המופקד על הנושא. עליתי למעונו וביקשתי לשוחח עמו. כבואי לפניו, הנחתי לרגליו את הכד. נשא עיניו ושאל: "מה זה?" אמרתי: "כל חסכוניותי". שאל: "מה מבוקשך?" עניתי: "מאומה. בקשתי רק להזכיר למעלתך את הפתגם הידוע – "כרות את הצוואר, ואל תכרות את הפרנסה". "למה כוונתך?" חקר השר.

'כולם הרגשנו בניו'

לע"נ מרן הראשון לציון רבנו אליהו בקשי דורון זצוק"ל

בחיי ובפטירתו רצוף מסע של אמונה מקשה אחת לקדש שם שמיים ובצלילות הדעת כרצונו עזב את האי עלמא לעלמא דקשוט נמת \ אוי רבנו מי יתן לי תמורתו מי יגן עלי עכשיו \

הייתי אחד מתוך רבבות ישראל שלא זכה להשתתף בפועל בלויית ליבם ואוהבם של ישראל רבנו הראשון לציון מרן רבי אליהו בקשי דורון זצוק"ל עקב התפשטות נגיף הקורונה רח"ל.

למען האמת זו טעות, כולם בלי יוצא מן הכלל השתתפו בלוייה שכולה קידוש ה' לימוד מוסר ושאיפות חיים לאן יכול בר אנוש להגיע כשיש לו כח רצון וידע להבחין בין עיקר לטפל ומהשמיים הוא מקבל את הכוחות להמשיך ולגדול ולמלאות את חובתו בעולמו.

ברגעים אלו שעדיין רבים מאיתנו מתקשים לעכל את הבשורה הקשה והמרה זה הזמן לראות וללמוד אפילו מעט מן המעט מגדולותו של אישיות מרוממת שזכינו לה בדור שלנו שיהיה עימנו ונוכל בזעיר אנפין לראות בחוש את הדרך העולה בנתיבות החיים להגיע לפסגת השלמות בעבודת השם.

איני יודע את הזכות שנפלה בחלקי להיות קרוב אל הקודש לראות מקרוב את דרך ההוראה וצורת המענה בעניני הלכה והשקפה, לראות בזמנים קשים את הצלילות שנשארה חדה על אף יסורי הגוף אבל הדעת היתה נקיה כבימי קדם להורות ולפסוק להבחין בין עיקר לטפל ולראות מהו למות באהלה של תורה הלכה למעשה, ראיתי בעיני עמידה איתנה מול לחצים ודברים פוגעים חומת אש להוציא את האמת לאמתיה של תורה, לא חת מפני איש אב רחום מחד ועמידה איתנה בכל הנוגע למשמר התורה מאידך. רבנו יחסר לכלל ישראל ובודאי לי באופן אישי, בתורתו וספריו הבהירים ננוחם בשורות טובות אמון.

נכתב ע"י תלמידו חביבו אשר ערך כמה מספריו הרה"ג שי עמר שליט"א.

אשא קינה בצער ובדמע \ נפלה עטרת ראשנו מאיר הדרך לישראל עם קדושים \ מכוון ומנווט כל אחד לפי רוחו ונפשו כאשר ישא האומן את היונק כפשוטו \ ממיית עצמו באהלי החכמים שם לילות כימים וצולל במים אדירים תורת אלוקים חיים \ לחם מלחמת התורה ברמה ללא משוא פנים על אף זעם ועברה \ לא אחת אמר "לא אמכור את עולם הנצח" כל רצוני וחפצי את הרע לנצח \

בנין אב לרבבות ישראל הצמאים עד עכשיו למבט רחום שפניו מאירות כחמה לידע דעת וחכמה \ על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים על שר וגדול שנפל ונאבדו כלי מלחמה \ מלחמת קודש ומאבק חיים עיקש של אמת ויושר להוציא דין אמת לאמתיה לאמתיה של תורה מתוך חיפוש וברירה אחר ברירה של הסולת מהפסולת להאיר את החשיכה בעוד בית בישראל שקיר הסכנה כמעט ומט על נפש אומללה \

אוי רבנו על מי נטשת הצאן ולמי ננוס לעזרה למי נביא את ספיקותינו ונשמע פסק והדרכה \ ואיכה חשכה אור ההלכה וסוד תורה היש מוציא לאורה ומי הוא זה אשר הדור יגונן \ הורם הנזר והוסרה העטרה ברגל שכולו אמונה ודבקות ביוצר כל, מן שמיא קזכו ליה לרבנו להתעטר בכתר של תורה וענווה,

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

בתרומה של חצי חטר = 200 ש"ח למשך 36 חודשים או חטר = 400 למשך 36 חודשים תקבלו כתב שותפות ממדד החום ע"י מרב יגאל כהן שליט"א כמו כן ניתן להקדיש את הארון קודש או חדרי לימוד להצלת או לעילוי נשמות

03-8000-770

עוזרים למשפחות נזקקות

עושים הוראת קבע של 50 ש"ח לחודש למשך שנה ומקבלים את הספר "בחסדך בטחתי" של הרב יגאל כהן עם הקדשה אישית מהרב.

טל': 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים